

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **A. N. A.**, st. přísl. Írán, zast. Mgr. Umarem Switatem, advokátem, se sídlem Praha 4, Dědinova 2011/19, adresa pro doručování: Praha 2, V Tůních 11, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie ze dne 18.10.2010 č.j. CPR-3188-1/ČJ-2010-9CPR-C216

t a k t o :

- I. Žaloba s e z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno usnesení Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Praha, Inspektorátu cizinecké policie Praha (dále také „správní orgán I. stupně“) ze dne 7.9.2009, č.j.: CPPH-083107/CI-2009-60, jímž bylo podle ust. § 169 odst. 7 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb. zastaveno správní řízení ve věci žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem studia.

Odvolací orgán v odůvodnění v záhlaví uvedeného rozhodnutí nejprve zrekapituloval průběh správního řízení a mimo jiné uvedl, že žalobce podal dne 27.8.2009 u správního orgánu I. stupně žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem studia. Předmětnou žádost žalobce podal v době, kdy již nebyl k tomu oprávněn, neboť platnost předešlého povolení k dlouhodobému pobytu za

účelem studia zanikla ke dni 31.8.2009. Posledním dnem pro podání žádosti byl den s datem 17.8.2009. Zároveň se žádostí o prodloužení k dlouhodobému pobytu za účelem studia podal žalobce o prominutí zmeškané lhůty pro podání žádosti, kterou odůvodnil tím, že měl zkoušky. Správní orgán I. stupně neshledal podle odvolacího orgánu uvedené za důvody na vůli cizince nezávislé a dne 7.9.2009 podle ust. 169 odst. 7 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb. zastavil svým usnesením správní řízení o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia. Žalobce podal proti prvoinstančnímu rozhodnutí odvolání.

Odvolací správní orgán v odůvodnění svého rozhodnutí konstatoval, že důvody, které vedly správní orgán k zastavení správního řízení ve věci žádosti žalobce, jsou jasné a přesvědčivé. V daném případě žalobce nesplňoval podmínky stanovené zákonem č. 326/1999 Sb., neboť nesplněním lhůty stanovené v ust. § 47 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. zaniklo oprávnění podat žádost o povolení k dlouhodobému pobytu. Současně se žádostí byl žalobce podle odvolacího správního orgánu povinen doložit důvody, které mu bránily k včasnému podání žádosti. Vykonání zkoušek v průběhu studia nelze uznat jako důvody na vůli cizince nezávislé.

Podle odvolacího správního orgánu je usnesení o zastavení řízení rozhodnutím procesním a správní orgán není povinen zkoumat přiměřenost dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince.

Odvolací správní orgán se pak ztotožnil s postupem správního orgánu I. stupně, který přistoupil k zastavení řízení o žádosti dle ust. § 169 odst. 7 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., neboť podmínky pro zastavení předmětného řízení o žádosti byly v daném případě naplněny.

Žalobce v žalobě namítal porušení článku 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a článku 8 odst. 1 Evropské úmluvy o lidských právech a základních svobodách a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES, neboť rozhodnutím správní orgán zcela nepřiměřeně zasáhl do soukromého života žalobce.

Uvedl, že žije v České republice více jak tři roky, je studentem prvního ročníku lékařské fakulty. Podle názoru žalobce měl správní orgán pečlivě posoudit soukromý život žalobce, míru jeho integrace v České republice a tuto skutečnost vzít v potaz. Podle názoru žalobce měl správní orgán zkoumat jeho soukromý a sociální život. Žalobce po celou dobu pobytu vede řádný život, nedopustil se žádného protiprávního jednání, poctivě se věnuje studiu, které je náročné, a proto lze dle jeho názoru pochopit, že se ocitl ve velmi závažné situaci, kdy měl najednou několik zkoušek, na které se musel intenzivně připravovat, v důsledku čehož nemohl podat ve stanovené lhůtě žádost o povolení k dlouhodobému pobytu. Měl za to, že tento důvod lze podřadit pod důvody na vůli cizince nezávislé, které žalobci zabránily v podání předmětné žádosti ve stanovené lhůtě, a poté zmeškání lhůty prominout.

Podle žalobce správní orgán při svém rozhodování nepostupoval s principem přiměřenosti.

Ve vyjádření k žalobě odvolací správní orgán odkázal na své žalobou napadené rozhodnutí a uvedl, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo vydáno v souladu s platnými právními normami České republiky a obě rozhodnutí jak správního orgánu I. stupně, tak správního orgánu II. stupně vykazují všechny náležitosti požadované ust. § 68 zákona č. 500/2004 Sb. K žalobním námitkám týkajícím se zkoumání přiměřenosti dopadu předmětného rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince odvolací správní orgán uvedl, že usnesení o zastavení řízení je rozhodnutím procesním a správní orgán není v daném případě povinen uvedené dopady zkoumat. Navrhl žalobu zamítnout.

Ve správním spise se pro danou věc nacházejí tyto podstatné dokumenty a rozhodnutí a to především žádost žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu ze dne 27.8.2009, žádost žalobce o prominutí zmeškání lhůty ze dne 25.8.2009, usnesení Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Praha, Inspektorátu cizinecké policie Praha ze dne 7.9.2009 č.j. CPPH-083107/CI-2009-60, odvolání žalobce ze dne 18.9.2009 včetně jeho doplnění ze dne 9.2.2010 a žalobou napadené rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie ze dne 18.10.2010 č.j. CPR-3188-1/ČJ-2010-9CPR-C216.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán (ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Městský soud v Praze posoudil předmětnou věc takto:

Podle § 44a odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb. platnost povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia na území (§ 42d) lze prodloužit opakovaně, vždy však nejdéle o 2 roky, pokud bylo vydáno za účelem vzdělávání ve vyšší odborné škole nebo studia na vysoké škole. Pokud bylo toto povolení vydáno za účelem neplacené odborné praxe, lze jej prodloužit pouze jednou na dobu odpovídající době stanovené ve smlouvě o odborné praxi v tuzemské hostitelské organizaci. V ostatních případech se platnost tohoto povolení neprodlužuje.

Podle § 44a odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se § 35 odst. 2 a 3, § 36, § 46 odst. 3 a 7 a § 47 vztahuje obdobně.

Podle § 47 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. žádost o povolení k dlouhodobému pobytu je cizinec povinen podat nejdříve 120 a nejpozději 14 dnů před uplynutím platnosti víza k pobytu nad 120 dnů. V případě, že podání žádosti ve lhůtě podle předchozí věty zabrání důvody na vůli cizince nezávislé, je cizinec oprávněn tuto žádost podat do 3 pracovních dnů po zániku těchto důvodů; vízum se do doby zániku tohoto oprávnění považuje za platné.

Podle § 169 odst. 7 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb. usnesením se také zastaví řízení, jestliže cizinec podal žádost o prodloužení doby pobytu na vízum k pobytu nad 90 dnů, žádost o povolení k dlouhodobému pobytu nebo žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu v době, kdy k tomu není oprávněn.

Podle ust. § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. řízení o žádosti je zahájeno dnem, kdy žádost nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení (dále jen "žádost"), došel věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.

V dané věci pobýval žalobce na území České republiky na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia na vízum č. CZE0418274 s platností do 31.8.2009. Dne 27.8.2009 podal žalobce u správního orgánu I. stupně žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem studia. Současně podal žalobce žádost ze dne 25.8.2009 o prominutí zmeškané lhůty, v níž uvedl, že žádá o prominutí zmeškané lhůty z důvodu, že měl zkoušky celý měsíc.

Shora citované ust. § 47 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. v tehdy účinném znění tedy upravuje k podání žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu dvě lhůty. První, řádná lhůta, plyne dle tohoto ustanovení od 120. dne před uplynutím platnosti

stávajícího dlouhodobého pobytu a končí 14. den před uplynutím platnosti stávajícího dlouhodobého pobytu. Pro případ, že by v podání této žádosti cizinci zabránily na jeho vůli nezávislé důvody, může ji podat v dodatečné lhůtě tří dnů od odpadnutí této překážky.

V daném případě předchozí povolení žalobce k dlouhodobému pobytu zaniklo dne 31.8.2009. Z toho se podává, že posledním dnem lhůty k podání žádosti o prodloužení tohoto povolení byl den 17.8.2009. Žalobce však tuto svou žádost podal u správního orgánu I. stupně až dne 27.8.2009. Aby taková žádost mohla být považována za podanou v dodatečné lhůtě, musel by být dán důvod na vůli žalobce nezávislý, který mu zabránil podat žádost do 17.8.2009 a tento důvod musel odpadnout nejpozději tři dny před podáním žádosti, tedy 24.8.2010.

Řízení o žádosti žalobce bylo nejprve usnesením správního orgánu I. stupně ze dne 7.9.2009, č. j. CPPH-083107/CI-2009-60, zastaveno podle § 169 odst. 7 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., neboť podle rozhodujícího správního orgánu nebyly splněny podmínky ust. § 47 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., když žalobci byl na území České republiky povolen dlouhodobý pobyt s platností od 27.8.2007 do 31.8.2009 za účelem studia a teprve dne 27.8.2009 žalobce podal u správního orgánu I. stupně žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Ač žalobce argumentoval tím, že měl zkoušky celý měsíc, a proto ji podal až dne 27.8.2009, správní orgán I. stupně neshledal, že by v řádném podání žádosti žalobci zabránily důvody na jeho vůli nezávislé.

Jak uvedl i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 19.9.2013 č.j.4 As 69/2013 (dostupný na www.nssoud.cz) cizinecký zákon vyžaduje, aby byly tvrzeny a doloženy důvody na žadatelově vůli nezávislé, které mu zabránily v podání žádosti ve lhůtě řádné. Rozhodnutí o prodloužení doby platnosti předmětného povolení je v zájmu žalobce, stejně jako doložení toho, že jeho žádost byla podána včas. To však žalobce neučinil a ač tvrdil, že v řádném podání předmětné žádosti mu zabránily zkoušky, které měl celý měsíc, nijak toto své tvrzení správnímu orgánu nedoložil. Navíc soud souhlasí se správním orgánem I. i II. stupně v tom, že vykonávání zkoušek v průběhu studia nelze uznat jako důvody na vůli žalobce nezávislé.

V dané věci je tedy nepochybné, že žalobce podal svou žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem studia v rozporu s ust. § 47 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., když svou žádost správnímu orgánu předložil až dne 27.8.2009, ač tak mohl učinit nejpozději 17.8.2009, tedy v době, kdy k tomu nebyl oprávněn. Důvody, které pak žalobce uvedl ve své žádosti o prominutí zmeškané lhůty (měl zkoušky celý měsíc), nejsou důvody na vůli žalobce nezávislé, jak stanoví věta druhá výše uvedeného ust. § 47 odst. 1 zákona č. 326/1999.

Soud pak rovněž neshledal důvodnou námitku žalobce, že správní orgán nepostupoval v souladu s principem přiměřenosti, resp. že správní orgán neposuzoval zájem na ochranu soukromého života žalobce. S ohledem na skutečnost, že usnesením správního orgánu I. stupně bylo správní řízení o předmětné žádosti žalobce zastaveno ve smyslu ust. § 169 odst. 7 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb, a toto usnesení má charakter rozhodnutí procesního, není povinností správního orgánu zabývat se otázkou přiměřenosti a dopadem předmětného rozhodnutí do soukromého života žalobce.

Vzhledem k uvedenému nemá soud za relevantní ani námitku žalobce, že došlo k porušení článku 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a článku 8 odst. 1 Evropské

úmluvy o lidských právech a základních svobodách a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES.

Ze shora uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že žaloba není opodstatněná, a to v žádné z uplatněných námitek, a proto soudu nezbylo, než žalobu podle ust. § 78 odst.7 s.ř.s. zamítnout jako nedůvodnou.

Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, když žalobce s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasil a žalovaný ve stanovené lhůtě dvou týdnů nevyjádřil svůj nesouhlas s takovým projednáním věci (ust. § 51 odst.1 s.ř.s.).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce ve věci samé úspěch neměl a žalovanému správnímu orgánu, který ve věci byl úspěšný, žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly. Z tohoto důvodu soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. ledna 2015

JUDr. Slavomír Novák
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová